

Andrzej Pachuta

Kol. Andrzej Pachuta urodził się 4.01.1953 roku w Cieplicach Śląskich. Ojciec Stanisław – geodeta, profesor Wojskowej Akademii Technicznej - od najmłodszych lat wszczepiał mu zamiłowanie do pomiarów geodezyjnych. Szkołę średnią – 49 liceum ogólnokształcące w Warszawie, z rozszerzonym kursem języka niemieckiego, ukończył w 1971 roku i po pozytywnie zdanych egzaminach wstępnych przyjęty został w poczet studentów Wydziału Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej. 22.09.1976 roku ukończył studia – specjalność geodezja inżynieryjno-gospodarcza. Pracę dyplomową napisał jednak w innej specjalności. Pod opieką wówczas dr inż. Marcina Barlika napisał pracę pod tytułem „Analiza laboratoryjnych i polowych metod kalibracji grawimetrów kwarcowych”. Od 1.10.1976 roku zatrudniony został w Instytucie Geodezji Wyższej i Astronomii Geodezyjnej Politechniki Warszawskiej.

Pierwsze prace naukowe, w których wziął udział związane były z instrumentoznawstwem geodezyjnym. Temat „Badanie wpływu ośrodka na dokładność pomiaru dalmierzem laserowym” otworzył cały cykl tematów instrumentalnych, którymi praktycznie do chwili obecnej się zajmuje. Od 1978 roku uczestniczył w badaniach na poligonie geodynamicznym w Pieninach.

W latach 1978-1979 roku był uczestnikiem pierwszej polskiej samodzielnej wyprawy na Antarktydę pod kierunkiem doc. Wojciecha Krzemińskiego do polskiej stacji im A. B. Dobrowolskiego Oazy Bungera, a także uczestniczył w pomiarach astronomicznych i magnetycznych.

Pracę doktorską, obronioną w 1985 roku, poświęcił opracowaniu metodyki obserwacji astronomicznych i geodezyjnych instrumentem z automatycznie stabilizowanymi płaszczyznami pomiarowymi. Promotorem pracy był niezapomniany Dziekan Wydziału i prezes SGP prof. Kazimierz Czarnecki. Kolokwium habilitacyjne na temat: „Dokładność i skala w pracach grawimetrycznych dla potrzeb badań geodynamicznych” odbyło się w 2012 roku. Przed tym jeszcze poświęcił trzy lata na zorganizowanie w 1988 roku pierwszej wyprawy pracowników i studentów Wydziału Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej na Spitsbergen. Był inicjatorem powstania Klubu Studentów Geodezji i Kartografii przy Zarządzie Głównym Stowarzyszenia Geodetów Polskich. Dzięki jego zaangażowaniu zorganizowany został od 2003 roku cykl wypraw studenckich do stacji im. Stanisława Siedleckiego na Spitsbergenie. W 2006 roku wziął udział w kolejnej wyprawie jako opiekun naukowy.

Oprócz wypraw polarnych miał kilkakrotnie okazję zapoznać się z pracami geodezyjnymi prowadzonymi w podstawowych ośrodkach na terenie Republiki Federalnej Niemiec. Tam po raz pierwszy zetknął się z próbami automatyzacji pomiarów geodezyjnych.

Z racji zainteresowań problematyką geodezji wyższej i geodezji inżynierskiej opracował szereg programów na mikrokomputer PSION Organizer LZ64, które wpłynęły nie tylko na zwiększenie komfortu prowadzonych prac, ale również spowodowały zwiększenie dokładności wykonywanych pomiarów.

Od 1994 roku poświęcił się też grawimetrycznym pomiarom absolutnym. Brał udział w konstrukcji instrumentu balistycznego ZZG, którego głównym autorem był prof. Zbigniew Ząbek. Od 2005 roku jest członkiem zespołu wykonującego projekty badawcze przy wykorzystaniu amerykańskiego grawimetru absolutnego FG-5, uczestnicząc w pomiarach Podstawowej Osnowy Grawimetrycznej Kraju (POGK), a także w międzynarodowych kampaniach kalibracyjnych w Luksemburgu, Bad Homburgu i Pecnym.

Jest autorem lub współautorem około 250 publikacji naukowych i popularnonaukowych. Był opiekunem około 30 prac dyplomowych inżynierskich lub magisterskich.

Już na studiach pełnił różne funkcje w Zrzeszeniu Studentów Polskich (ZSP) będąc kolejno:

- Przewodniczącym Komisji Ekonomicznej Rady Wydziałowej ZSP,
- Wiceprzewodniczącym Rady Wydziałowej ZSP,
- Przew. Komisji Młodych Pracowników Nauki ZSP,
- Członkiem Komisji Rewizyjnej Rady Naczelnej ZSP.

Po studiach wstąpił do Stowarzyszenia Geodetów Polskich i od początku rozpoczął aktywną pracę w Kole SGP na Wydziale Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej, będąc sekretarzem, wiceprzewodniczącym, a od 1994 do 2018 roku przewodniczącym Koła. Pracował jednocześnie w Komisji Techniki Zarządu Oddziału SGP w Warszawie, a od 1982 roku w Zarządzie Głównym SGP. Na przestrzeni 45 lat aktywności zawodowej i społecznej pełnił między innymi funkcje: wiceprezesa SGP, sekretarza generalnego Akademii Inżynierskiej w Polsce (AIP), wiceprezesa Akademii Inżynierskiej w Polsce, sekretarza Komisji ds. Badań Polarnych SGP, przew. Komisji ds. Badań Polarnych ZG SGP, – przew. Komisji ds. Młodej Kadry ZG SGP, przew. Komitetów Organizacyjnych Dni Polsko-Czesko-Słowackich (15 razy), członka ZG SGP z wyboru imiennego, prezesa Koła SGP przy Politechnice Warszawskiej, przew. Komisji ds. Współpracy Międzynarodowej SGP, przewodniczącego Komisji ds. Specjalizacji Zawodowej SGP, przewodniczącego Komisji ds. Specjalizacji Zawodowej NOT, sekretarza Rady Programowej Przeglądu Geodezyjnego, sekretarza Komitetu Głównego Konkursu wiedzy Geodezyjnej i Kartograficznej, sekretarza Jury Konkursu Wiedzy Geodezyjnej i Kartograficznej, członka Prezydium Zarządu Głównego SGP (od 1998).

Aktywny był również w pracy na rzecz Uczelni i Wydziału Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej pełniąc między innymi funkcje: prodziekana ds. studenckich (cztery kadencje), przew. Komisji Promocji, przew. Zespołu w Komisji Senackiej ds. Historii i Tradycji, pełnomocnika Rektora w walce z uzależnieniami, przew. i sekretarza Komitetu Organizacyjnego dziesięciu konferencji KG PAN, pełnomocnika Dziekana ds. Sportu, pełnomocnika Dziekana ds. Pomocy Materialnej dla Studentów, wiceprzewodniczącego Rady ds. Młodzieży przy Dziekanie Wydziału, opiekuna specjalności Geodezyjne Pomiary Podstawowe studiów magisterskich, opiekuna specjalności Pomiary Geodezyjne studiów inżynierskich, opiekuna i organizatora wypraw specjalności GiNS do obserwatoriów geodezyjnych Europy Środkowej, organizatora i kierownika wypraw studentów

Stowarzyszenia Geoida do ośrodków naukowych i uczelnianych w Niemczech w ramach stypendium DAAD (3 razy), przewodniczącego wydziałowej Komisji Historii i Tradycji.

Udział w trzech wyprawach polarnych zmobilizował go do aktywności również w kręgu polarników jako:

- członek Klubu Polarnego przy Polskim Towarzystwie Geograficznym od 1979,
- członek Komisji Map Polarnych Komitetu Badań Polarnych PAN,
- członek Komitetu Organizacyjnego uroczystych obchodów 100 rocznicy udziału A. Dobrowolskiego i H. Arctowskiego w wyprawie na Antarktydę.